Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ συναυλία τῆς Κρατικῆς

Εἶναι γνωστὸ πόσο πικρὲς σκέψεις γενικὰ ἡ στατικότητα τῶν μουσικῶν μας πραγμάτων καὶ πόσες ἀπογοητεύσεις μιᾶς χαρίζει ἡ καθημερινὴ μουσικὴ μας ζωή.

Δὲν κατωρθώσαμε ἀκόμα ν' ἀποκτήσουμε μιὰν εἰδικὴ αἴθουσα συμφωνικῶν συναυλιῶν, μιὰν εἰδικὴ αἴθουσα γιὰ «ρεσιτάλ» καὶ μουσικὴ δωματίου, ἕνα ἐκκλησιαστικὸ ὄργανο, ἕνα θέατρο ὀπέρας καὶ τόσα καὶ τόσα ἄλλα...

Καὶ παρ' ὅλα τὰ Φεστιβὰλ, ἡ μουσικὴ μας ζωή, στὴν οὐσία καὶ τὸ βάθος, ἐμφανίζει κενά, ποὺ μιλοῦνε γιὰ τὴν ἀδιαφορία καὶ τὴ «ρουτίνα» καὶ τὸ μικρὸ μουσικὸ δίο. στὸν ὁποῖο ἀκούγεσθε.

Οἱ κόλοι φεύγουν ἀπὸ τὸν τόπο, γιατὶ δὲν ἔχει τὴ ἔύνεση καὶ δὲν προσφέρει τὸ κατάλληλο ἔδαφος ὁ τόπος αὐτὸς νὰ τοὺς κρατήση.

Καὶ ὅσοι ἀπὸ τοὺς καλοὺς μένουν, πράττουν τοῦτο ἴσως ἀπὸ κάποιαν ἰδιαίτερη εὐαισθησία καὶ πάθος.

Ἐκεῖ ποὺ θὰ περίμενε κανεὶς ἐξέλιξη καὶ πρόοδο, ἐλέπει ὀπισθοδρόμηση.

Καὶ τὸ θλιβερώτερο εἶναι ὅτι ἡ κατάσταση αὐτὴ μᾶς ἔγινε, λές, συνήθεια.

Καμμιὰ ἀντίδραση σὲ μιὰ κακὴ μουσικὴ στάση ἀπ μέρους τοῦ κοινοῦ καί, ἀτυχῶς, ἐκ μέρους τῆς νεότητας.

Κάμμιὰ ἀκμὴ ἀπ' τὴν πλευρὰ τῶν ἀρμοδίων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ὡστόσο, ὁ μουσικός μας χῶρος ἦταν ἐξῆς καλύτερος τώρες Γιατί καὶ δυνάμεις καὶ στοιχεῖα ἔχει γιὰ μιὰν καλή, ἀπὸ κάθε πλευρά, μουσικὴ πορεία.

Δὲν ἔπρεπε, οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή, νὰ πιστεύω στὶς δυσκολίες αὐτὲς καὶ νὰ νοιώθω ἀθλιότητα χωρὶς σὲ κάθε (σπάνια δυστυχῶς) περίπτωση καλῆς προσβολῆς τῶν, ὅπως καὶ σὲ κάθε περίπτωση στροφῆς πρὸς τὸν ἀνοιχτὸν ὁρίζοντα τῆς προόδου καὶ τῶν θετικῶν πράξεων.

Μιὰν τέτοια θετικὴ πράξη, μιὰν ὡραία στιγμὴ «ζήσαμε» κατὰ τὴν προχτεσινὴ συναυλία τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν.

Ἐπιβάλλεται νὰ παιχθῆ ἡ Ἑβδόμη Συμφωνία τοῦ Μπρουκνερ. Μέσες πρὶν ἀπ' τὴ συναυλία μᾶς ἀπασχολοῦσε τὸ βρώτημα: μὲ τί τρόπο θὰ κατώρθωνε ὁ ἀρχηγὸς κὸς κ. Θ. Βασταγιάννης νὰ παρακάμψη τὰ μέρη, ὅπου ὁ Μπρουκνερ χρησιμοποιεῖ τὰ χάλκινα ὄργανα, ποὺ λέγονται «Βάγκνερ - τοῦμπες», ἀγνωστα στὸν τόπο;

Ἔχει περάσει ἕνας αἰώνας ἀπὸ τότε ποὺ ὁ Βάγκνερ «ἐσυνέθαβε» τὴν κατασκευὴ τέτοιων χαλκίνων γιὰ τὴν Τριλογία του «Τὸ δακτυλίδι τῶν Νιμπελούνγκεν». Μὲ τὸν ἦχο τους —κάτι ἀνάμεσα στὴν τούμπα καὶ τὸ κόρνο— θέλησε ὁ Βάγκνερ νὰ ἐκφράση καὶ ζωγραφίση τὸ πλάτος καὶ τὴ μεγαλοπρέπεια τῶν κόσμων θεῶν καὶ ἡρώων, νὰ δώση τὴν ψυχολογικὴ ἐντύπωση τῶν πραγμάτων πέρ' ἀπ' τὰ ἀνθρώπινα, νὰ δώση τὴν «ἀτμόσφαιρα» τῆς Βαλχάλλας, σύμφωνα μὲ τὶς παρακινήσεις τῆς φαντασίας του καὶ τῶν μουσικῶν - ἐθνικῶν ἰδανικῶν του.

Δημιούργησε ἕνα «πλήρες» κουαρτέτο χαλκίνων μὲ τὰ ὄργανα αὐτὰ (δύο «τενὸρ-τοῦμπες» καὶ δύο «μπάσο-τοῦμπες»), ποὺ μὲ τὴν εὐγένεια, τὴ μεγαλοπρέπεια τοῦ ἤχου των ἀγκαλιάζουν τὴν ψυχὴ μὲ πλούσιο χρῶμα καὶ μουσικὴ χαρά.

Τὶς «τοῦμπες» αὐτὲς τὶς χρησιμοποιεῖ, ὅπως ἀνέφερα, ὁ Μπρουκνερ (ποὺ ἡ τέχνη του ἀποτελεῖ Βαγκνερικὴ προέκταση στὸ ἐπίπεδο τῆς καθαρᾶ συμφωνικῆς μουσικῆς) στὴν Ἑβδόμη τοῦ Συμφωνία. Τὸ περίφημο ἀργό, δεύτερο μέρος τοῦ ἔργου τούτου, μὲ τὸν «ἐπιβλητικὸ» ἦχο τῶν «Βάγκνερ-τοῦμπες», εἶναι γραμμένο κάτω ἀπ' τὸ θλιβερὸ προαίσθημα τοῦ θανάτου τοῦ Βάγκνερ. Κλείνει τὸ μέσος σὰν πένθιμο βυζαντίνο (ἀφοῦ τὸ ἀαρὸ ἀργηλὰ ἦρθε πρὶν τὸ τέλειόσπη ὁ Μπρουκνερ), ποὺ ὅμως δὲν πιέζει, δὲν ἀφανίζει τὴν ψυχή, καθὼς ἀφήνει ἕνα παρήγορο πέρασμα ἤρθε τὴν ἰδέα τῆς αἰωνιότητας καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερο.

Εὔλογη, λοιπόν, ἡ ἀπορία καὶ τὸ ἐρώτημα: πῶς θὰ ἔδινε τὴ Συμφωνία, ὁ κ. Βασταγιάννης, δίχως τὰ ὄργανα τοῦτα;

Καὶ νά! ἡ «ἐθτικὴ» στιγμή, ποὺ ζήσαμε προχτὲς: τέσσερες μουσικοὶ τῆς ὀρχήστρας ἐμφανίστηκαν, κρατώντας τὶς «Βάγκνερ - τοῦμπες»!

Ὥστε εἴχαμε, ἐπὶ τέλους, τὰ ὄργανα τὰ ἀκριβά. Καὶ τοὺς μουσικούς, ποὺ θὰ τὰ ἔπαιζαν!

Ὥστε βρέθηκε κάποιος, τέλος πάντων, στὸν τόπο, νὰ ἀρπάξη μὲ σταθερὸ χέρι μιὰ πέτρα καὶ, δίχως φόβο καὶ διστάγμιό, νὰ τὴν πετάξη ἀτὰ λιμνάζοντα νερὰ τῆς μουσικῆς μας ζωῆς. Ἕνα σκίρτημα χασᾶς ἐνοιωσα μέσα μου.

Εἶχε στὸν Θεόδωρο Βασταγιάννη γιὰ τὸ ἄθλιο αὐτὸ πρὸς τὸν ἀνοιχτὸν ὁρίζοντα καὶ τὴν πρόοδο.

Εἶχε καὶ στοὺς μουσικοὺς τῆς ὀρχήστρας, ποὺ κάθησαν μὲ ἐνθουσιασμὸ νὰ μελετήσουν καὶ μάθουν τὰ μυστικὰ τῶν νέων τούτων ὀργάνων.

Ἀπὸ ἐδῶ καὶ 'μπρὸς θὰ μποροῦμε, ἐπὶ τέλους, ν' ἀκούμε ἐσαγωγικὲς καὶ ἄλλες σελίδες, ποὺ ἦταν ἀδύνατο νὰ παιχτοῦν ἐδῶ ἐπειδὴ δὲν εἴχαμε τὰ κατάλληλα ὄργανα!

Ἂς ἀποτελέση αὐτὸ τὴν καλὴ ἀρχὴ γιὰ τὸ σπάσιμο τῆς ἀδιαφορίας καὶ ἐθνικῶν ἐκκλήσεων, ποὺ γεμίζουν μὲ ἀρνηση τὰ μουσικά μας πράγματα.

Ἡ ἀστεΐωση τῆς Συμφωνίας καὶ ἡ προσόφαρα τῶν μουσικῶν τῶν «Βάγκνερ - τοῦμπεν» ἦταν μιὰ σεγκινητικὴ προσπάθεια, ποὺ τὸ καλλιτεχνικὸ της ἀποτέλεσμα ἀνήκει ὁπωσδήποτε στὸ ἐνεργητικὸ τόσο τοῦ Θ. Βασταγιάννη, ὅσο καὶ τῶν μουσικῶν.

Εἶναι μεγάλες οἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ἔργου αὐτοῦ σὲ τεχνική, ἦχο, παρεμεγάμενο.

Κυρίαρχη, ἐδῶ, ἡ μελωδία. Αὐτὴ «μιλᾶε» στὴν «καρδιά. Αὐτή, μὲ τὸ ἔνδημα τῆς πλουσίας ἁρμονίας καὶ τοῦ μουσικοῦ χρώματος.

Βέβαια, ὑπάρχουν οἱ ἀδυναμίες τῆς «ρομαντικῆς παρεξηγήσεως», ὅπως τὶς συνόνταξε καὶ στὸ ἔργο τοῦ Βάγκνερ: τὸ μάκρος, οἱ ἐπαναλήψεις κλπ. Ἀλλὰ κρατᾶ τὸν ἀκροατή, παρ' ὅλα τὰ 65 λεπτὰ τῆς διάρκειάς του, τὸ πλάτος καὶ τὸ βάθος τοῦ ἔργου, οἱ σελίδες οἱ γεμάτες ἀπὸ μουσικὸ περιεχόμενο, ἰδέες καὶ συναισθήματα. Σελίδες, γεμάτες ὁμορφιὰ καὶ χρῶμα.

Ποιὸς μπορεῖ νὰ μείνη ἀπαθὴς καὶ ἀδιάφορος μπροστὰ στὴ φράση τοῦ Ἀντάντζιο (ποὺ τὴν ἀποδίδουν τὰ βαθειὰ ἔγχορδα καὶ οἱ «Βάγκνερ - τοῦμπεν»), μπροστὰ στὶς «αὐξήσεις» τοῦ μερόβιζ αὐτοῦ, στὰ συναισθήματα θλίψης, ἀπελπισίας ἀπὸ τὴ μιὰ, παρηγοριᾶς καὶ πίστης, ἀπὸ τὴν ἄλλη;

Εἶπα, ὅτι ἡ ἐκτέλεση τοῦ μεγάλου τούτου ἔργου ἦταν μιὰ συγκινητικὴ προσπάθεια.

Ἡ λέξη «προσπάθεια», ποὺ χρησιμοποίησα ἐδῶ, δὲν ἔχει τὴν ἔννοια «μειώσεως» μιᾶς ἀξίας. Βγαίνει ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Ἡ ὀρχήστρα μας δὲν εἶναι ὡρίμη τεχνικὰ γιὰ τὴν κόλλη ἀντιμετώπιση τῶν λαγῆς - λογῆς ἀπαιτήσεων μιᾶς τέτοιας συμφωνίας.(Ἡ διαπίστωση αὐτὴ συνδέεται μὲ τὰ ὅσα στὴν ἀρχὴ τοῦ σημειώματος τούτου ἀναφέρω). Ὡστόσο, οἱ ἀπαιτήσεις ἀντιμετωπίστηκαν ἡρωϊκά, καὶ τὴ χαρά μας γιὰ τὸ καλλιτεχνικὸ ἀποτέλεσμα καὶ τὰ κατωφέρια. Ἰδιαίτερα, ὄργανα τίθεται δὲν μποροῦσε νὰ τὴ μετρήσω.

Στὸ Β' μέρος τοῦ προγράμματος ὁ Γάλλος καλλιτέχνης τοῦ πιάνου κ. Φιλίπ Ἐντρεμόν, μὲ τὴ λαμπρή, τὴ διαυγέστατη τεχνική του καὶ τὸ ὑγιὲς παίξιμο, μᾶς ἔδωσε μιὰν ὡραία ἑρμηνεία τοῦ Κοντσέρτου ἀριθ. 3, σὲ ντὸ μεῖζ., τοῦ Προκόφιεφ. Ἑρμηνεία, μέσα στὸ ὕφος τοῦ συθέτη καὶ τὸ «πνεῦμα», εἰδικώτερα, τοῦ Κοντσέρτου αὐτοῦ, ποὺ τὸ χαρακτηρίζει κατάφαση ζωῆς.

Τί θαυμάσιο τὸ «στακκάτο» τοῦ πιανίστα αὐτοῦ! Καὶ πόσο τὰ γυμνασμένα αὐτὰ δάχτυλα, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἀντίληψη, ἡ μᾶλλον τὴ συνείδηση ἤχου, δίνουν πολλὲς φορὲς τὴν ἐντύπωση τοῦ «πιτσιωάτο» τῶν ἐγχόρδων!

Ἡ μουσικὴ του ἔκφραση εἶχε ἀρχιτεκτονικὴ συνέπεια καὶ ἡ ἀπαγγελία του ἀντλοῦσε ἀπὸ τοὺς ζωντανοὺς χυμοὺς τοῦ ἔργου τὸ ἐκφραστικό εἰλικό της.

Ἡ ὀρχήστρα πολὺ καλὴ στὸ μέρος της.

Μὲ ἐνδιαφέρον ἀκούσαμε, στὴν ἀρχὴ τοῦ προγράμματος, τὴν ἐκτέλεση τοῦ «Πρελεύδιου» τοῦ Α. Κόπτη. Εἶναι μιὰ σελίδα αὐτὴ γραμμένη μὲ γνώση καὶ εἰλικρίνεια.

Δ. Α. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Πικασσὸ ἐκθέτει τὰ τελευταῖα ἔργα του στὸ Παρίσι

ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΧΗΜΑΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΦΤΕΙ ΤΩΡΑ ΣΤΟ ΧΡΩΜΑ

ΠΑΡΙΣΙ, Ἰανουάριος

Πολὺ ἀπὸ λίγες ἡμέρες ἐγκαινιάστηκε στὴν Γκαλερὶ «Λουΐζ Λαρίς» ἡ ἔκθεση τοῦ Πικασσό, ποὺ ὅλοι οἱ φιλότεχνοι ἀναπόσμενα ἀπὸ καιρὸ περίμενον. Ἡ ἔκθεση περιλαμβάνει ἔργα τῶν δύο τελευταίων χρόνων, 68 ζωγραφικοὺς πίνακες καὶ δύο πρωτότυπα γλυπτά. Μεγάλη ποικιλία ὑπάρχει καὶ στὰ θέματα. Κυριαρχοῦν οἱ ποικίλες μεταλλαγὲς τοῦ «Ζωγράφου μὲ τὸ μοντέλο του», ποὺ ἄχε πραγματευτῆ καὶ ἄλλοτε, καθὼς καὶ διάφορες παραλλαγὲς ἀπὸ τὴν «Ἁρπαγὴ τῶν Σαβίνων», προσωπογραφίες, νεκρὲς φύσεις καὶ τοπία μὲ τὴν ἰωρινὴ τελευταία του κατοικία, τὸ ἀγρόκτημα Νότρ - Ντάμντὲ - Βὶ στὸ Μουζέν. Ἡ τεχνική του παραμένει ἀχεδὸν ἀμετάβλητη, ἀλλά, ἐνῶ ἄλλοτε ἔδινε περισσότερη σημασία στὴ σχεδιαστικὴ γραμμή, τώρα τὸ βάρος πέφτει στὸ χρῶμα.

Ἡ ἔκθεση, ποὺ θεωρεῖται ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ σημαντικὰ καλλιτεχνικὰ γεγονότα τῆς σημερινῆς σκιζόν, ἀποτελεῖ ἀνάμα ἕνα δεῖγμα τῆς ἀστείρευτης ζωτικότητας τοῦ ἀγέραστου αὐτοῦ ζωγράφου, ποὺ παραμένει πάντα ἕνα σύμβολο τῆς τέχνης τοῦ καιροῦ μας.

Τ. ΣΠ.

Ὁ Χριστόφορος Νέζερ καὶ ὁ Μιχάλης Καλογιάννης σὲ μιὰ σκηνὴ ἀπὸ τὶς δοκιμὲς μὲ κοστούμια τοῦ ἔργου τοῦ Μολιέρου «Φιλάργυρος», ποὺ θὰ παρουσιάση στὶς 30 Ἰανουαρίου τὸ Ἐθνικὸ Θέατρο.

Ἐκμαγεῖα ἀρχαίων ἀγαλμάτων (εὑρισκόμενα στὴν Λωζάννη) θὰ σταλοῦν στὴν Νέα Ὑόρκη

ΕΧΟΥΝ ΦΙΛΟΤΕΧΝΗΘΗ ΣΕ ΕΙΔΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΛΟΥΒΡΟΥ. - ΜΕΤΑΞΥ ΑΥΤΩΝ Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ ΚΑΙ Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΤΗΣ ΜΗΛΟΥ

Διαπραγματεύσεις διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ

Ἀποκλεισμένου τοῦ «Ἑρμῆ» τοῦ Πραξιτέλους — γιὰ τὸν ὁποῖο τὸ Ἀρχαιολογικὸ Συμβούλιο δὲν ἔδωσε τὴν ἄδεια νὰ σταλῆ στὸ ἐξωτερικὸ — στὴν Διεθνὴ Ἔκθεση τῆς Νέας Ὑόρκης θὰ ἐκτεθοῦν — κατὰ πάσαν πιθανότητα — ἀντίγραφα ἀρχαίων ἑλληνικῶν ἀριστουργημάτων ποὺ βρίσκονται στὴν Ἐλβετία. Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου κ. Π. Στεριώτης ἐζήτησε μέσω τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας στὴν Βέρνη, ἀπὸ τὴν ἐλβετικὴ κυβέρνηση νὰ παραχωρήση ἀντίγραφα ἑλληνικῶν ἔργων τέχνης τοῦ ἀνωτέρω μουσείου γιὰ νὰ ἐκτεθοῦν στὴ Νέα Ὑόρκη.

Σημειωτέον ὅτι τὰ ἀντίγραφα αὐτὰ ἔχουν δωρηθῆ πρὸ διετίας στὸ ἐλβετικὸ μουσεῖο ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸ κράτος. Ἔχουν γίνη ἀπὸ ἐκμαγεῖα καὶ μὲ τὴν εὐθύνη τῶν ἐργαστηρίων τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς τέχνης τοῦ Μουσείου τοῦ Λούβρου. Τὴν ἐργασία ἐπώπτευσε ὁ γνωστὸς Γάλλος καθηγητὴς τῆς ἀρχαιοελληνικῆς Ἱστορίας κ. Πιὲρ Γκιουζέλλ.

Μεταξὺ τῶν ἀντιγράφων περιλαμβάνονται ἀντίγραφα τῆς «Νίκης τῆς Σαμοθράκης» καὶ τῆς «Ἀφροδίτης τῆς Μήλου» ποὺ εἶχαν ἐκτεθῆ πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια στὴν Ἔκθεση τῆς Λωζάννης (ὅπου τιμώμενο κράτος ἦταν ἡ Ἑλλάς). Τιμῆς ἕνεκεν ἐδωρήθησαν μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως στὸ Μουσεῖο τῆς Λωζάννης.

Ἂν, ὅπως ἐλπίζεται, ἡ Ἐλβετικὴ κυβέρνηση δὲν προβάλλη ἀντιρρήσεις γιὰ τὴν ἀποστολὴ τοῦ στὴν Νέα Ὑόρκη, τὰ ἀντίγραφα τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς τέχνης θὰ ἐκτεθοῦν σὲ χῶρό τοῦ ἑλληνικοῦ περιπτέρου ποὺ διαρρυθμίζεται ἤδη εἰδικὰ γιὰ τὴν στέγασή τους.

Ὁ Γιάννης Μεταξᾶς, ὁ Ἀλέξης Ἀλεξάτος, ὁ Μάκης Παγώρης καὶ ὁ Κούλης Στολίγκας, σὲ μιὰ σκηνὴ ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Ἐντουάρντο ντὲ Φίλιπο «Τὰ παιδιὰ εἶναι παιδιά», ποὺ ἀνεβάστηκε ἀπὸ τὸν θίασο τῆς Ἀλέκας Κατσέλη στὸ θέατρο «Θησεῖλη» τῆς Θεσσαλονίκης.

ΜΕΛΙΝΑ ΚΑΙ ΝΤΑΣΣΕΝ ΑΝΑΜΕΝΟΝΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ἡ Μελίνα Μερκούρη θὰ βρίσκεται σήμερα στὴν Ἀθήνα» γράφει παρισινὴ ἐφημερίδα.

«Στὸ ταξίδι της στὴν πετρίδα της θὰ τὴν συνοδεύσῃ ὁ Ζὺλ Ντασσὲν τὸν ὁποῖο σύνήτησε στὴν Λωζάννη ὅπου ἀνεπαύετο. Τὸ καλλιτεχνικὸ ζεύγος θὰ ἀσχοληθῆ, στὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν ἐνορχήστρωσῃ τῆς τελευταίας ταινίας τοῦ Ντασσὲν «Τοπ-κατσὶ» στὴν ὁποία ἡ Μελίνα πρωταγωνιστεῖ, μαζὶ μὲ τὸν Μαξιμιλιανὸ Σέλ καὶ τὸν Πήτερ Ὀὐστίνωφ».

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΑΠΟ ΔΙΣΚΟΥΣ

Τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν θὰ μετάδωσῃ τὸ Σάββατο στὶς 7 τὴ Βράδυ συναυλία μὲ τὶς νέες ἠλεκτρονικὲς ἐγκαταστάσεις του. Ἀπὸ δίσκους ἠχογραφημένους μὲ τὴν ὀρχήστρα τῆς Ἀλαμπρὰ τοῦ Ἀμστερνταμ ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Μητροπούλου. Τὸ πρόγραμμα θὰ παρουσιάσῃ ὁ διευθυντὴς τοῦ Ὠδείου κ. Μεν. Παλλάντιος.

ΕΡΓΑ ΣΑΙΞΠΗΡ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ ΕΚΤΟΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΠΑΡΙΣΙ, 23. ('Ἰδιαιτ. ὑπηρ.). — Οἱ φετεινὲς παραστάσεις τοῦ Θεάτρου τῶν Ἐθνῶν θὰ εἶναι ἀφιερωμένες στὴν 400ή ἐπέτειο τῆς γεννήσεως τοῦ Σαίξπηρ ποὺ θὰ ἑορτασθῆ διεθνῶς τὸ 1964.

Κατὰ περίεργη σύμπτωση, ἐνῶ τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου συγγραφέως θὰ παιχθοῦν ἀπὸ θιάσους διαφορετικῶν χωρῶν, στὴν γαλλική, στὴν γερμανική, στὴν Ἰταλική, στὴν ἑβραϊκὴ ἀκόμη δὲ καὶ στὴν τούρκικη γλῶσσα, καμμιὰ παράσταση στὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ Σαίξπηρ δὲν ἔχει ἀνεγγελθῆ!

ΤΟ «ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ» ΑΠΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΘΙΑΣΟ

Ὁ Ἐρασιτεχνικὸς Θεατρικὸς Ὅμιλος Μαθητῶν Σχολῆς Χιουρέα ἐπαναλαμβάνει σήμερα τὰ ἀπογευμα στὶς 5 στὸ Δημοτικὸ Θέατρο Πειραιῶς τὴν παράσταση τοῦ θεατρικοῦ ἔργου τοῦ Ἀλέξη Πάρνη «Τὸ νησὶ τῆς Ἀφροδίτης».

ΤΑΙΗΛΟΡ, ΜΠΑΡΤΟΝ ΚΑΙ ΦΙΣΕΡ ΣΥΝΑΝΤΩΝΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ, 23. ('Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀφίχθησαν σήμερα ἐντοῦθα, προερχόμενοι ἐκ Μεξικοῦ, ἡ ἠθοποιὸς Ἐλίζαμπεθ Ταίηλορ μετὰ τοῦ συναδέλφου της Ρίτσαρντ Μπάρτον, προκειμένου νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴ μετὰ τοῦ συζύγου τῆς πρώτης, τραγουδιστοῦ Ἔντυ Φίσερ, πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ὑφισταμένων προβλημάτων γιὰ τὴν ἔκδοσιν διαζυγίου.

Τὸ ζεῦγος εἰσῆλθε εἰς ἕνα ἐστιατόριον τῆς πόλεως, τὸ ὁποῖον ἐντὸς ὀλίγου κατεκλύσθη ὑπὸ φωτογράφων, δημοσιογράφων καὶ ἄλλων περιέργων.

Ἀναφέρεται ὅτι ὁ Ρίτσαρντ Μπάρτον καὶ ἡ Ἐλίζαμπεθ Ταίηλορ θὰ συναντήσουν αὐτοπροσώπως τὸν Ἔντυ Φίσερ, προκειμένου νὰ ζητήσουν ἀπὸ αὐτὸν ὅπως συγκατατεθῆ στὴν ἔκδοση τοῦ διαζυγίου τῆς ἠθοποιοῦ, προκειμένου νὰ λάβη αὐτὴ ὡς πέμπτον σύζυγο τὸν διάσημο Οὐαλλὸ ἠθοποιό.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ τραγουδιστὴς Ἔντυ Φίσερ διέψευσε τὶς κατηγορίες τοῦ Ρίτσαρντ Μπάρτον καὶ τῆς Ἐλίζαμπεθ Ταίηλορ κατὰ τὶς ὁποῖες οὗτος ζητεῖ χρήματα γιὰ νὰ δώσῃ τὴν συγκατάθεσή του πρὸς ἔκδοση τοῦ διαζυγίου τους.

Ὁ κ. Φίσερ προσέθεσε, ὅτι ἡ διαφορὰ προέκυψε στὴν διαμοίρασῃ τῆς κοινῆς περιουσίας τους.

ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΓΙΑ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

Ἑπτὰ τιμητικὲς διακρίσεις ἀπέσπασαν Ἕλληνες καλλιτέχνες ἀπὸ φετεινὸ «Σαλὸν Ἐλεύθερης Τέχνης» ποὺ ἔγινε στὸ «Μουσεῖο Μοντέρνας Τέχνης» τῶν Παρισίων καὶ τὸ ὁποῖο κλείνει αὔριο.

Οἱ τιμηθέντες Ἕλληνες καλλιτέχνες καὶ οἱ ἀντίστοιχες διακρίσεις ποὺ ἔλαβαν εἶναι οἱ ἑξῆς: Χαρίκλεια Φωτίου: Χρυσοῦν Μετάλλιον τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Ἐλευθέρας Τέχνης τῶν Παρισίων. Κ. Πλακωτάρης, Δημ. Πουλιανός, Ντιάνα Ἀντωνακάτου καὶ Κάτυ Σπέντζα: Δίπλωματα τιμῆς. Εὐμενέστατες κρίσεις ἀπέσπασαν ἐπίσης τὰ ἐκτεθέντα ἔργα τῶν καλλιτεχνῶν: Σπύρου Βασιλείου, Μ. Σαντοριναίου, Τ. Παρλαβάντζα, Μαρίας Σπέντζα καὶ Ἀλέκου Φασιανοῦ.

Στὸ «Σαλὸν Ἐλεύθερης Τέχνης» ἀντιπροσωπεύονται, κάθε χρόνο, οἱ σύγχρονες καλλιτεχνικὲς τάσεις 50 περίπου χωρῶν.

Ὁ ἑλληνικῆς καταγωγῆς δήμαρχος τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου κ. Τζὼρτζ Κρίστοφερ προσέφερε, πρὶν ἀπὸ λίγες ἑβδομάδες, σὲ ἐπίσημη τελετὴ τὸ κλειδὶ τῆς πόλεως στὸν Ἀμερικανὸ νεοελληνιστὴ Κίμωνα Φράϊερ. Ἡ τιμητικὴ αὐτὴ ἐκδήλωση ἔγινε μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐκδόσεως τοῦ πρώτου τόμου τοῦ ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ «Ἑλληνικὴ κληρονομιὰ», ποὺ διευθύνεται ἀπὸ τὸν κ. Φράϊερ καὶ τοῦ ὁποίου οἱ τρίμηνες ἐκδόσεις θὰ εἶναι ἀφιερωμένες στὸν ἀρχαῖο καὶ τὸν σύγχρονο ἑλληνικὸ πολιτισμό. Στὴν φωτογραφία μας, ὁ τιμηθεὶς Ἀμερικανὸς νεοελληνιστής.

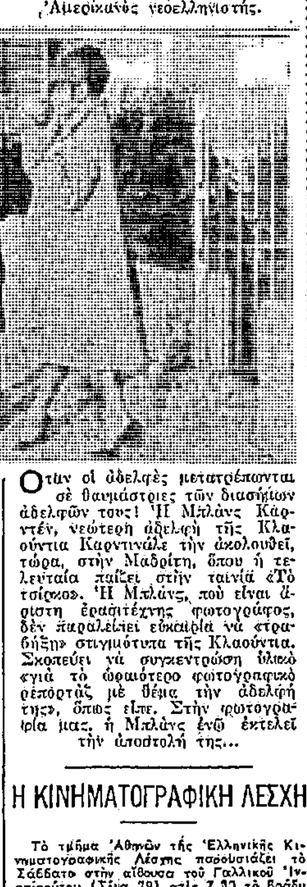

Ὅταν οἱ ἀδελφὲς μετατρέπονται σὲ θαυμάστριες τῶν διασήμων ἀδελφῶν τους! Ἡ Μπλάνς Καρντέν, νεώτερη ἀδελφὴ τῆς Κλαούντια Καρντινάλε τὴν ἀκολουθεῖ, τώρα, στὴν Μαδρίτη, ὅπου ἡ τελευταία παίζει στὴν ταινία «Τὸ τσίρκο». Ἡ Μπλάνς, ποὺ εἶναι ἄριστη ἐρασιτέχνης φωτογράφος, δὲν παραλείπει εὐκαιρία νὰ «τραβήξη» στιγμότυπα τῆς Κλαούντια. Σκοπεύει νὰ συγκεντρώση ὑλικὸ «γιὰ τὸ ὡραιότερο φωτογραφικὸ ρεπορτὰζ μὲ θέμα τὴν ἀδελφή της», ὅπως εἶπε. Στὴν φωτογραφία μας, ἡ Μπλάνς ἐνῶ ἐκτελεῖ τὴν ἀποστολή της...

Η ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

Τὸ τμῆμα Ἀθηνῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κινηματογραφικῆς Λέσχης παρουσιάζει τὸ Σάββατο στὴν αἴθουσα τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου (Σίνα 29) στὶς 7.30 τὸ βράδυ τὴν κλασσικὴ ταινία τοῦ ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου «Ζῆς μόνο μιὰ φορὰ» τοῦ Φριτζ Λάνγκ (1937), μὲ πρωταγωνιστὲς τὸν Χένρυ Φόντα καὶ τὴν Σύλβια Σίντνεϋ καὶ μὲ ἑλληνικοὺς ὑπότιτλους. Οἱ προβολὲς θὰ ἐξακολουθήσουν κάθε ἑβδομάδα στὴν ἴδια αἴθουσα.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΑΘΗΝΑΪΚΕΣ ΓΚΑΛΕΡΙ

ΟΜΑΔΙΚΗ: Ἔκθεση ἔργων ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς καὶ διακοσμητικῆς τῶν καλλιτεχνῶν: Γ. Βοσιλείου, Ρ. Βίλντ, Κ. Γιαννακό, Δ. Γαλάνη, Ἐμμ. Ζέπου, Ζ. Ἀφεριμ, Ρ. Ἠλιοῦ, Α. Κοντογέργη, Β. Θεοχαράκη, Κρυουμάλου - Μαζαράκη, Δ. Κωνσταντινίδου, Ρ. Λεονταρίτου, Κ. Λινάκη, Ν. Μακαρώνα, Κ. Μαραγκοπούλου, Γ. Μούγιου, Μ. Μιχοπούλου, Δ. Μεγαλίδου, Κ. Μούζιου, Δ. Μπεράσα, Νικόλα, Ἠρ. Οἰκονομίδου, Α. Παπαδοπούλου, Μ. Παπακωνσταντίνου, Ἀμφ. Πετρέα — Ἀναγνωστοπούλου, Α. Πολυκανδριώτη, Α. Καραχάλιου, Φλ. Πολυκανδριώτου, Μ. Ράτς, Μ. Σαντοριναίου, Β. Σεμερτζίδη, Ι. Στεργολόπουλου, Ἰδ. Στρατηγοπούλου, Α. Φιντικάκη καὶ Ἰ. Χατζηκωνσταντῆ. («Αἴθουσα Τεχνῶν, Φλέσσα 3, Πλάκα).

ΟΜΑΔΙΚΗ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ: Ἔκθεση ἔργων κεραμικῆς στὴν ὁποία λαμβάνουν μέρος οἱ καλλιτέχνες: Π. Βαλσαμάκης, Βερναρδάκη, Γεωργίου, Δάνος, Δούδη, Ζουαρῶ, Καπάντενς, Κερασιώτη, Λάππα, Πέρράκης, Περσάκη, Πανόπουλος, Παπαυγέρης, Παπαδημητρίου, Πλυτᾶ, Σικιαρίδη, Σκλοδεντίτης, Σταυτινός, Τριανταφυλλίδου, Φέρτης, Φίκα, Χατζηνικολῆ-Σαραφιανοῦ, Χρυσοχοΐδου (Στέγη Καλῶν Τεχνῶν καὶ Γραμμάτων, Μητροπόλεως 38).

ΟΜΑΔΙΚΗ: Ἔκθεση ἔργων ζωγραφικῆς 15 καλλιτεχνῶν ποὺ μένουν στὸ Παρίσι, τῶν Ζὺλ Λέ, Μιδίκ, Ἀλεγκίνσκυ, Ντεῦρόλ, Λεβ